

TAFSIR AV Kapitel 38, Sad ~ Sad

Arrogans, tålamod & Guds enhet Kapitel 38, Sad (Sad)

Beskrivning:

De som tvivlar varnas, Gud undervisar genom profeternas berättelser, och vi får höra ett samtal från det osynliga.

Inledning

Det trettioåttonde kapitlet i Koranen uppenbarades i Mekka och liksom alla mekanska kapitel betonar det islams grundläggande principer och begrepp. Sads åttioåtta korta verser behandlar Guds enhet, Domedagen och de tidigare profeterna. Det jämför de icke-troendes arrogans i Mekka med arrogansen hos tidigare förstörda nationer, och med Satans arrogans.

Verserna 1-17: Gud svär en ed

Kapitlet börjar med den arabiska bokstaven sad. Användningen av en eller flera arabiska bokstäver i början av ett kapitel är ett berättargrepp som

förekommer här och i 28 andra kapitel i Koranen. Meningen med detta är föremål för mycket spekulation, men svaret är endast känt av Gud. Gud svär en ed vid Koranen, boken som är en påminnelse för hela mänskligheten. De som inte tror är upptagna med inget annat än arrogans och trots. Gud har förstört många generationer före dem för sådan arrogans, och var och en av dem ropade i förtvivlan – men då var det för sent. En varnare har kommit till dem (mekkanska icke-troende) från deras egna led, men de accepterar honom inte, och kallar honom lögnare eller trollkarl. "Varför skulle budskapet ges till honom (Profeten Muhammad, må Guds nåd och välsignelser vara över honom)?" tänker de och säger: "Har han gjort alla gudar till en enda Gud? Tro honom inte, håll fast vid vår religion, våra fäders religion."

De tvivlar eftersom de ännu inte smakat straffet. Har de icke-troende Guds skatter eller kontroll över himlarna och jorden? Om så, låt dem stiga upp och diktera för Gud. De är bara en beväpnad allians som kommer att krossas. Noas folk, Ad och Faraos förnekade sina sändebud. Thamud, Lot och Midian bildade allianser mot sina sändebud. Alla kallade de sina sändebud lögnare; Guds straff var rättvist. De väntar på inget annat än en enda stöt som förkunnar Domedagen, och då kommer de önska att de fått sitt straff redan i detta liv. Profeten Muhammad uppmanas att bära deras ord och vara tålmodig.

Verserna 18–29: David

Minns Guds tjänare David, som sjöng Guds lov. Han fick sällskap av både bergen och fåglarna. Gud stärkte hans rike och gav honom visdom, gott omdöme och skarpsinnig talekonst. Det berättas om två tvistande män som klättrade över en mur och skrämde David i hans bönekammare. De bad honom döma mellan dem. David dömde, men insåg att han satts i denna situation som ett prov från Gud. Han bad om förlåtelse för eventuella fel, såsom rädsla och misstänksamhet mot männen i början, och misstag i domen, såsom bristande opartiskhet. Gud förlät David och påminde honom om att han var en ställföreträdare på jorden, som skulle styra med rättvisa och inte följa sina egna begär. De som avviker kommer att möta ett strängt straff. Himlarna och jorden och allt däremellan skapades inte utan syfte. De som gör gott behandlas inte som de som gör ont. Den välsignade Koranen har sänts ner för att mänskligheten ska begrunda dess verser och ta lärdom.

Verserna 30–48: Salomo och Job

Gud gav David en son, Salomo; han var en utmärkt tjänare åt Gud. Han blev förtrollad av sina vackra kapplöpningshästar och blev distraherad från att minnas Gud. Han insåg sitt misstag och skickade bort hästarna från sin åsyn (vissa lärda säger att han slaktade dem). Salomo prövades och blev så sjuk att han liknade ett vandrande skelett. Han ångrade sig och vände tillbaka till Gud. Salomo bad om förlåtelse och om större makt än någon annan någonsin skulle få. Gud gav honom makt över vinden och över jinnerna.

Minns också Guds tjänare Job, när han ropade i nöd eftersom Satan hade plågat honom med lidande. Gud gav honom svalkande vatten och återställde och mångfaldigade de familjemedlemmar som hade övergivit honom. Gud lättade Job från eden han svurit att slå sin hustru genom att instruera honom att slå henne med strån av gräs. Guds tjänare Abraham, Isak och Jakob var män med vision; Ismael, Elisha och Dhul-Kifl var framstående bland människor.

Verserna 49–64: I det kommande livet

Detta är en påminnelse: Paradisets portar kommer att öppnas för de rättfärdiga och deras försörjning kommer aldrig att ta slut. I kontrast kommer de upproriska och orättfärdiga att brinna i Helvetet med olika slags straff. Följare kommer att kastas in efter sina ledare. Vissa kommer att be att deras ledare ska straffas dubbelt, och alla kommer att undra varför de som de brukade håna inte är där med dem. Helvetets folk kommer att fortsätta att gräla och skylla på varandra.

Verserna 65–88: Ett samtal

Profeten Muhammad måste säga till dem att han endast är en varnare och att det inte finns någon gud utom Gud. Han förmedlar ett mäktigt budskap som de väljer att ignorera, och han har ingen kunskap om vad som diskuteras i himlen. Profeten Muhammad vet endast det som uppenbaras för honom. Diskussionen var mellan Gud, änglarna och Satan. Gud sade till änglarna att Han skulle skapa en människa av lera och att när Han var

färdig skulle de falla ned inför den. De gjorde så, alla utom Satan (ibland kallad Iblis), eftersom han var arrogant. Satan ansåg sig bättre än Adam (människan) eftersom han var skapad av eld snarare än lera, så Gud förvisade och förbannade honom till Domedagen. Satan bad om uppskov till den Dagen och det beviljades. Han svor inför Gud att han skulle använda tiden till att vilseleda alla människor utom de som är uppriktigt hängivna Honom. Gud sade till Satan att lyssna till sanningen: Han ämnar fylla Helvetet med Satan och alla hans anhängare.

Profeten Muhammad måste säga till folket att Koranen är en påminnelse och att han inte begär någon betalning, och inte låtsas vara något annat än en man med ett budskap och en varning. Med tiden kommer alla att veta att han talar sanning.

[KAPITEL 38](#)

«[TAFSIR AV Kapitel 40, Ghafir ~ Den som förlåter](#)

[TAFSIR AV Kapitel 39, az-Zumar ~ Grupperna](#)»

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah - Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)